

[Wilhelm]

der har begået en tilstrækkelig grov lovovertrædelse og har fået en tilstrækkelig lang straf, kan ved hjælp af afstanden mellem 7/12-prøveløsladelsen og 2/3-prøveløsladelsen komme til at sidde længe nok til, at han får fordel af en domstolsprøvelse. Det er klart urimeligt, at vi favoriserer dem med de større lovovertrædelser. Det er én grotesk virkning. En anden er, at ministerens overgangsordning i § 61 jo kun berører dem, der har fået en dom, og hvor udvisningen ikke er effektueret, inden loven kommer til at træde i kraft.

For at gøre det her meget konkret vil jeg nævne en sag, hvor vedkommende bliver udvist senest den 28. februar, hvis ikke vi gør noget ved det. En tyrkisk mor, der har været her i 3 år på nær nogle uger, som aldrig har begået noget ulovligt, og som har fast arbejde og 3 børn her i landet, bliver udvist, fordi hendes mand har begået noget ulovligt og hun på det tidspunkt endnu ikke havde været her helt de 2 år, der krævedes for at være sikret mod udvisning. Hun har intet ønske om at følge sin mand. Hun har intet ønske om at opretholde samlevet. Hun har overhovedet ingen familie tilbage i Tyrkiet, men hun har 3 børn, der alle sammen har boet endnu længere, end hun har, her i landet. Den ældste af dem – som er 13 år – har boet her, fra han var 5 år, har kun gået i dansk skole og skal udvises sammen med hende om knap 4 uger, senest den 28. februar.

Hvis den lov var nået at komme igennem, som vi alle sammen havde ønsket, så havde hun krav på domstolsprøvelse efter lovudkastets § 46 a, nr. 4 c, men fordi dette udvalgsarbejde er blevet forsinket, skal hun altså udvises senest den 28. februar.

Det er klart urimeligt, og jeg tror, at de fleste af os vil synes, at det er en helt urimelig virkning for hendes børn, som reelt er danske børn. Det tager vores beslutningsforslag højde for, og hun får i det mindste en domstolsprøvelse, hvad hun ville have fået, hvis loven var kommet på det tidspunkt, hvor vi alle sammen havde ønsket den.

Jeg vil derfor spørge justitsministeren, hvad han har tænkt sig at gøre ved en sådan sag. Den er ikke omfattet af hans overgangsordninger. Har han tænkt sig at sørge for, at urimelige udvisninger af folk, som, hvis vi havde været lidt hurtigere, og hvis udvalget havde været lidt hurtigere, ville have fået en domstolsprøvelse, i hvert fald stilles i bero?

Det er jo det, vores beslutningsforslag tager sigte på, faktisk ikke andet.

Formanden:

En meget kort bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Kun den meget korte bemærkning i anledning af det, hr. Wilhelm sagde, at jeg gerne vil takke ministeren endnu en gang, fordi han har fremsat lovforslaget. Jeg vil understrege, at høringssvarene må vi behandle i udvalget. Jeg er meget tilfreds med, at det er sket. Det haster overordentligt med denne lovgivning.

Formanden:

Hr. Knud Lind for en lige så kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det skal være en meget kort bemærkning. Efter at have hørt hr. Wilhelm og andre her i salen i dag, i særdeleshed efter at have hørt venstres ordfører, må jeg sige til ministeren, at det er mit indtryk, at der er et klart flertal for det første at lave ministerens lovforslag om, således at mindretalsudtalelsen i betænkningen formentlig bliver sat i lovtekst. For det andet for, at man får høringssvar, som skal være folketinget i hænde, inden det endeligt tager stilling til lovforslaget, og at disse høringssvar eventuelt kan give anledning til nye ændringer, som indføres i lovteksten. Det vil reelt sige, at der ikke er ret meget tilbage af ministerens lovforslag. Kan ministeren forklare, om ministeren ønsker at indgå det kompromis, om man må kalde det så?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Ja, min bliver en kort bemærkning. Jeg kan ikke tages til indtægt for, ej heller kan mit parti tages til indtægt for den konklusion, hr. Knud Lind her har draget. Jeg har peget på en række punkter, som vi skal drøfte nærmere under udvalgsarbejdet, men jeg har ikke lagt mig fast på konkrete løsninger.